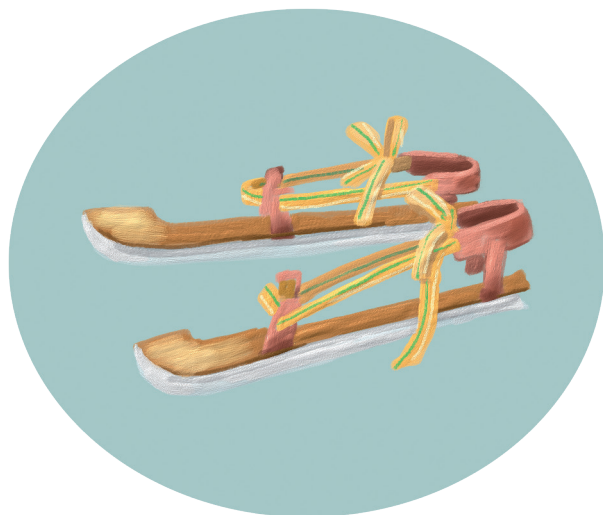

Dei strenge winters

Vandoag ist 17 december. In 't paark zag ik net paarsblauwe bloum bliuen dei je aans allain in zummer zain. Van dei oetbundige zummerbluiers, terwielt 't notabene decémbert is! Sintniekloas is al west en 't is oast Kerst, mor boeten liekt het sikkom wel linte. Nuimen ze dat nou klimaatveraandern? Het mot toch nait gekker worden mit dat weer!

Geef mie de winters van vrouger mor. Wakker worden mit de schittern van iesbloumen op de roamen. Din dook je, mit joen kòle neus, nog evenpies wat wieder onder deekens veurdatt je joe joen berre oet woagde.

As der veul snei lag, muiken wie glieboantjes aan 't inde van stroat. En wie gingen mit onze slee noar de haide om van de heuveltjes oaf te gliestern. Mien pa smeerde vaseline op autodeuren, zodat ze nait vast zollen vraizen. Wurd 't echt kold, din holp 'n laange onderbrouk of pyjamaboksem onder joen klaier. Dat was nog ais 'n tijd!

Ik kathaalzde din altied om mien Vraise deurlopers, dei liedzoam lagen te wachten in schuur, oet 't vet te hoalen. Al kreeg je verkleumde vingers van 't onderbinden, ik mocht 't geern doun. Mien pa haar hockeyscheuvels, woar hai schiere krullen mit draaien kon. Hai kon ook heul best achteroet scheuveln. Zo taikende hai grode kringen op 't ies. Dat zag d'r zo janneg oet dat aandere scheuveloars voak stilstonden om evenpies noar hom te kieken. Ik was oapetròts op hom en wol dat ook leern. Daarom spoarde ik aiverig veur

kunstscheuvels. Hai leerde mie samen te scheuveln, zoas je dat op dei olderwetse ploaten zagen dai op schoul hingen.

Op mien koamer hing 'n foto van Stien Kaiser. Mien moeke woagde zuk noeit op 't ies. Zie haar als kind noeit scheuveln leert, omdat ze in de tropen opgruit was. Zie plakte zulfs plaasters onder heur schounen om ze stroef te maken, zodat ze boeten nait zo gauw oetglieden zol.

Mor as we noar 'onze' Ard en Keessie keken op televisie, keek ze wel altied mit. Dei flinke mannen scheuvelten nait in van dei felgekleurde, spanpakken woarin ze tegenworreg als watjes over binnenboan scheuveln. Nee, mit een gebraaien mutske op hun kòle kop stoven ze over de ieskòle boetenboanen van Oslo. Om de tieden van alle scheuveloars bie te holden haren mien pa en ik een liest mit alle noamen d'r op. Doar schreven wie de behoalde tieden achter. Gelukkig mochten wie met 'n kopke soep en 'n stoetje op baank kieken, zodat we niks van 't speктоakel missen zollen. Wie konden beter gain soep eten as scheuveloars oast bie finish waren, want as ain van heur 'n medaille won, sprong pa rerend op. Zo was mie snert 'n moal in 't ronde sputtert.

Om ze aan te moudigen zongen wie:

'Ard en Keessie geef hem van katoen

Een van jullie tweetjes wordt straks wereldkampioen

Ard en Keessie geef hem van katoen

Als Ard het niet kan fiksen dan zal Keessie het wel doen.'

As d'r 'n Elfstedentocht kwam, was 't hailendal feest. Dei van 1963 was de aargste: een barre rit mit bittere kòle. Reinier Paping wur 'n held.

As ik 'n bruiertje kriegen zol, zol e vast Ard of Kees haiten goan. Mor Reinier klonkt ook wel roeg. Dus toun òllu mie een zeitje doarnoa noa 'n sloappartijtje toes brogen, was ik heul benaait hou mien pasgeboren leutje bruiertje haiten zol. Zie flusterden en laagden wat en zeden dat het gain Ard of Keessie haite.

Roazend benait sloop ik op mien tonen naor 't waigje. Doar lag gain Ard of Keessie, mor 'n baby zuske. Dit kedootje haite.. Stien! Net as Stien Kaiser woarvan ik 'n ploot op mien koamerdeur hangen haar. Mor ik wur mit nog meer moois verrast: ik kreeg de kunstscheuvels van mien oma's buurwichtje. Zo kon ik Stientje loater scheuveln leren.

Vertaling naar het Gronings door Yvonne van der Baan, van het verhaal 'Die strenge winters' uit het boek *Ik weet nog goed...* van Joke de Jonge (2016, Uitgeverij SWP).

